

NYHEDSBREV

Sankt Marie Kirke

Juli 2024

MESSETIDER TILBEDELSE OG ROSENKRANS

Messe på dansk

Alle søndage kl. 14.00

Alle onsdage kl. 17.00

Tilbedelse og rosenkrans på dansk

Hver onsdag kl. 16.30

Messe på polsk

Ingen messe på polsk i juli måned

SOMMERFEST

Tusind tak til alle, der var med til at gøre årets sommerfest til en helt fantastisk begivenhed. Der var fuldt hus og mennesker såvel på terrassen som i begge menighedslokalerne.

Tak til alle de mennesker, der bragte og hjalp til med maden. Tak til jer, der gjorde lokalerne klar, og som hjalp med rengøringen bagefter.

Vi fik også sagt farvel til Rapael og Jeremia, som har været en velsignelse vores menighed det sidste års tid, men som nu vender hjem til Tyskland.

PASTORALRÅDSMØDE JUNI 2024

Kære alle!

Den anden weekend i juni bød på dette års første samling af pastoralrådet. Som altid mødtes vi i Middelfart, og som det er sket før faldt mødet sammen med Rock Under Broen. Regnen silede ned til ærgrelse for festivalgæsterne, men tilfredshed for os, der sad i møde hele dagen lang.

Pastoralrådet arbejder for tiden med emnet ”familier og unge”. Det er et stort emnet og strækker sig derfor over flere mødegange. I november havde vi oplæg fra familier til inspiration, og denne gang fortsatte vi med gruppearbejde, hvor vi diskuterede udfordringer i de forskellige sogne samt kom med forslag til forskellige tiltag. Arbejdet mundede ud i nedsættelsen af et udvalg, som blandt andet tæller mig som medlem, der skal samle indlæggene fra de forskellige grupper til et materiale, vi kan arbejde videre med til november.

Med Guds hjælp, kommer der forhåbentlig noget konkret ud af vores bestræbelser til gavn for katolske familier og for de sogne, som ønsker at fastholde og rumme dem bedre. Jeg tager som altid gerne imod jeres input, idéer og forslag til dette eller andre emner.

Bispedømmets synodegruppe aflagde også beretning om deres arbejde siden den første af to bispesynoder i Rom i oktober 2023 (den anden afholdes oktober 2024). Der har været udsendt et oplæg til videre samtale i sognene, hvilket ca. 10 sogne havde benyttet sig af. Der var flere steder kommet gode konkrete forslag og fornyet energi ud af møderne, hvilket kun kan glæde. Det demonstrerer meget godt et af formålene med Kirkens fokus på synodalitet, nemlig at alle medlemmer af Kirken bliver bevidstgjort om deres medansvar for Kirkens liv og trivsel.

Til sidst vil jeg nævne Marcelino Gauguin fra Pastoralcentrets oplæg om deres seneste pragtudgivelse, den danske oversættelse af biskop Robert Barrons bog *Katolicismen: En rejse ind i troen hjerte*. Den kan varmt anbefales til alle, som ønsker en let tilgængelig men dog grundig, og ikke mindst smuk, gennemgang af vores fælles tro.

Med ønsket om Guds velsignelse over jer alle og en dejlig sommer.

Helle F. Bartelsen

ØMVALFART

En propfyldt (og varm!) bus med 83 personer samt de mange, der kørte derop i egen bil, betød, at der vel sagtens var 120 til 140 fra Kolding og Haderslev med årets Ømvalfart.

Ja, vi var vel de to sogne, der var bedst repræsenteret i hele Vestdanmark! Dertil kom, at vore fantastiske ministranter i de flotteste ministrantdragter udgjorde over halvdelen af dem, der var der.

Det var en stor dag med masser af bøn, sang, skriftemål, fællesskab, messe, leg, gamle og nye venner og spisning i græsset.

Først og sidst var Jomfru Maria og fejringen af vores fælles tro i centrum.

Efter en sådan en dag kan man ikke sige andet end:
"Det er skønt at være katolik"!

"Øm valfart var en megahygge tur! Jeg synes at det var megadejligt at være omringet af så mange katolikker, man følte sig virkelig velkommen og en del af fællesskabet!"
Laura, firmand

"Siden jeg flyttede til Danmark for fire år siden, har jeg altid været med til Øm Valfart. Dette var min første gang som ministrant og det var sjovt og hyggeligt at tjene Gud med bl.a. ministranter fra andre kirker, alle præsterne i Danmark og biskoppen. Det var en helt unik oplevelse. Jeg har været ministrant siden jeg var 9 år, og for første gang som 14 årig har jeg været oppe og tjene Gud sammen med biskoppen. Og han er den ENESTE biskop i hele Danmark. Selvom Danmark ikke er det største land i verden, så er han stadig ret vigtig for den danske katolske kirke. Så det var en fantastisk oplevelse at være sammen med ham som ministrant."

Samuel, firmand

"Vi sang katolske sange i bussen. Vi kørte igennem smukke landskaber i bussen. Vi gik 1,5km i skoven og sang og bad sammen."

Kuba, firmand

"Jeg syntes det var meget sjovt og meget hyggeligt at spise med vores familie. Busturen var også sjov når vi sang sange."

Kiet, firmand

"Det var meget hyggeligt, og vi mødte en masse interessante mennesker og biskoppen. Det var også et dejligt eventyr i bussen. Marcel L., firmand

"Jeg synes det var en hyggelig dag. Jeg kunne bedst lide, når der var fri leg. Jeg gik ned til søen med mine venner. Det var sjovt og vi så nogle små fisk." Kacper, firmand

"Det var megahygge! på Øm, og der var meget godt vejr som gjorde alt 1000 gange bedre, det var dejligt at være sammen med mine venner og familie!"
Anastazja, firmand.

"Det var meget sjovt... dog mest når man er ministrant! Jeg elsker alt om Øm. Men det, som jeg ikke kan lide ved årets Ømvalfart, var, at det var meget varmt. Især da vi skulle tilbage var det virkeligt varmt inde i bussen. Men det var meget sjovt det hele."
Zeth, firmand

HOLD FRI, FOR GUDS SKYLD... OG FOR MENNESKERS SKYLD!

Store Bededag blev afskaffet og Kristi Himmelfarts dag, Skærtorsdag, Anden Pinsedag og flere andre helligdage er med jævne mellemrum til diskussion.

Mange røster så helst disse skæve helligdage slagtet på samfundsøkonomiens og effektivitetens alter. Vi har brug for de ekstra tjente penge, hvis velfærdssamfundet skal overleve, siges der. Vi må skal have øget produktiviteten og effektiviteten, siges der.

Det kan jo alt sammen lyde meget fornuftigt. Jo større kage, som vi som samfund får bagt, jo mere er der jo at dele af! Men samtidigt må vi samtidig desværre konstatere, at flere og flere går ned med stress. Dertil kommer, at flere og flere føler sig presset ud af arbejdsmarkedet, fordi de ikke kan holde til de skærpede krav og de lange arbejdstider. Ingen af delene gavner samfundsøkonomien. Hverken stress og deraf affødt sygefravær og udgifter til behandling deraf eller mennesker, der ikke længere evner at fungere på arbejdsmarkedet, bidrager til at gøre vores fælles kage større.

Og det er jo blot den samfundsøkonomiske side af sagen. Langt alvorligere er de menneskelige omkostninger, når vi i stadig ringere grad har ordentlig tid og menneskeligt overskud til børn, gamle tanter, hinanden og Gud. Mange lider! Familieliv og fællesskabet i familien er under pres. Rigtigt mange familier har stadigt sværere ved at få en hverdag til at hænge sammen, hvor der er plads til skole, arbejde, fritidsaktiviteter, madlavning, samtale og kærlighed. Dertil kommer, at en stor gruppe af vore medborgere kommer aldrig ind på arbejdsmarkedet og får dermed aldrig det selvværd, som et arbejde kan være med til at give. Og ensomheden, resignationen og afmagten spreder sig og gives videre til de næste generationer.

Blot på det rent menneskelige plan kan man sagtens argumentere for det nødvendige i at fastholde og værne om vore helligdage. Det er et sygt samfund, der ikke kan give sig selv fri! Og et samfund, der ikke kan give sig selv fri, bliver sygt. Vi har brug for mindst en dag i ugen, hvor vi kan komme sammen. Ja, vi har brug for mindst en dag om ugen, hvor vi sammen kan kede os, tænke, diskutere, forundres, give is til ungerne og læse tykke bøger.

Dertil kommer det religiøse aspekt! Ifølge den gamle fortælling skabte Gud kloden, Amazonas jungle, hvalen, tangloppen, lærken i mit træ og mennesket, der har så mange sære ting for, de første seks dage. Men hvad gjorde han på den syvende dag? Ja, da hvilede han. Med andre ord, selv Gud har brug for hvile. Vi er skabt i Guds billede. Vi har også brug for hvile. Og for netop at værne om menneskers ret til hvile og til tid med Gud og med medmennesker, så kom der ovenikøbet en tydelig og klar helligdagslovgivning med i De ti Bud.

Politiken skrev: Pave Frans benyttede i går et besøg i en italiensk region med stor arbejdsløshed til at udtale sig mod at skabe beskæftigelse ved at holde butikker og virksomheder åbne om søndagen. Han talte om at prioritere "ikke økonomisk, men humanit": Tiden er måske inde til, at vi skal spørge os selv, om arbejde om søndagen er sand frihed!"

Man må beundre vore jødiske brødre og søstre den standhaftighed, med hvilken de har holdt fast i dette bud. Politikens tidligere chefredaktør Herbert Pundik fortæller i sin biografi, hvordan hans far, som ellers var en travl omrejsende forretningsmand, livet igennem gjorde sig de største anstrengelser for at være hjemme senest fredag eftermiddag ved solnedgang, så han kunne fejre sabbat sammen med sin familie. Og i Statsministers Schlüters regeringstid undgik man i videst muligt omfang at lægge regeringsmøder om lørdagen, for ellers kunne ministeren for offentlige arbejder, Arne Melchior, nemlig ikke være med, da han insisterede på at holde sabbat sammen med sin familie.

Hvis Den almægtige Skaber, en dygtig forretningsmand og en minister kan give sig selv lov til at hvile en dag i ugen, så kan vi det også! Vi har brug for at værne om vore helligdage. Det har vi privat. Og det har vi på det samfundsmæssige plan.

I middelalderen sørgede Kirken for, at en lang række hverdage i løbet af året blev gjort til helligdage. Det var typisk festdage for forskellige helgener. Man skabte tidsmæssige hellige rum, hvor mennesket havde tid til det, som var og er allervigtigst. Ud over det med at hvile og gå til messe, så var der det ved disse helligdage, at man på disse dage ikke måtte føre krig og slå ihjel. Man risikerede simpelthen at blive smidt ud af Kirken, hvis man gjorde det. Helligdagene var med andre ord et øjeblikks Paradis på jord.

Langt de fleste af disse skæve helligdage er for længst afskaffet. Vi er måske ikke begyndt at slå hinanden direkte ihjel af den grund. Men udviklingen har ikke desto mindre ført til noget, der dræber på anden vis, såsom stress, fare for et fattigere og ringere familieliv og marginalisering af psykisk og fysisk svagere borgere.

Det er tid til at stoppe op og sige fra! Vi har brug for vore søndage. Vi har brug for vore skønne skæve helligdage såsom Skærtorsdag og Kristi Himmelfartsdag. Vi har brug for tid til Gud og mennesker.

Lad os gå imod udviklingen. Lad os kæmpe for en styrkelse af helligdagslovgivningen. Og lad os på det private plan undgå at handle ind på helligdage og derved være med til at foranledige, at andre skal på arbejde.

**Og hav en rigtig god sommerferie.
Ja, husk at holde fri...
for Guds skyld og for menneskers skyld.**

GAMLE BILLEDER FRA MENIGHEDSLIVET VED SANKT MARIE KIRKE I HADERSLEV

